

การเตรียมตัวสอบขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ตามประสบการณ์ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

เพ็ญศิริ คำรงค์ภากร PhD*

รัตติยา ทองอ่อนพย.ม.**

นาฏนภา อารยะศิลป์พย.ม.**

ฉัตติยา ไชยปัญญา พย.ม.**

อรุณรัตน์ อุทัยแสง พย.บ.**

บทคัดย่อ

ผู้สำเร็จการศึกษาพยาบาลจะต้องสอบผ่านการขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของสภาการพยาบาล จึงจะสามารถประกอบวิชาชีพในฐานะพยาบาลวิชาชีพได้ อย่างไรก็ตาม อัตราการสอบผ่านในครั้งแรกของผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนมในหลายปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าที่สภาการพยาบาลกำหนด ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพขึ้น เพื่อศึกษาประสบการณ์ของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสอบขึ้นทะเบียนฯ ตามมุมมองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม จากผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 15 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทำสนทนากลุ่มจำนวน 2 ครั้ง จากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 13 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 2 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบประเด็นหลักที่สำคัญ 2 ประเด็น คือ 1) การสอบเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จ เป็นจุดเริ่มต้นที่จำเป็นของการก้าวเข้าสู่วิชาชีพอย่างมีคุณภาพ และ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบได้แก่ ความสามารถเฉพาะบุคคล กลวิธีจัดการศึกษาและอาจารย์ สถานที่อยู่อาศัยและแรงจูงใจจากครอบครัว จากข้อค้นพบดังกล่าว นำมาซึ่งการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับข้อค้นพบสำหรับสถาบันการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการสอบให้นักศึกษา เพื่อช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถสอบผ่านได้ตามเกณฑ์ต่อไป

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม นักศึกษาพยาบาล การสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล

* พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม

** อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม

The Experiences of Nursing Students Studying at Borommarajonnani College of Nursing, Nakhon Phanom When Preparing for the Nursing Licensure Examination

Phensiri Dumrongpakapakorn PhD

Rattiya Thongon MSN

Nadnapa Arayasilapathon MSN

Nuttiya Chaipunha MSN

Arunrat Uthaisang BSN

Abstract

Nursing graduates in Thailand are required to pass the nursing licensure examination of Thailand Nursing and Midwifery Council (TNC) to be eligible for becoming registered nurses. However, first-time nursing licensure examination passing rate of those who graduated from Borommarajonnani College of Nursing, Nakhon Phanom (BCNN) has not reached the TNC criteria. Therefore, researchers conducted a qualitative study to explore experiences of 15 senior baccalaureate nursing students who were studying at BCNN and preparing for the examination. Data were collected via conducting 2 focus groups with 13 informants and 2 in-depth interviews with 2 informants. Then, the data were analysed using content analysis. Two themes were emerged: 1) the examination is a necessity to certify that professional and personal goals are achieved; and 2) factors associated with success in the examination include personal competence, curriculum factors and support from faculty, and accommodation and motivation from surrounding people. The findings were discussed; and, implications of the findings were proposed for nursing educational institutes and to all concerned to help their graduates pass the examination.

Keywords: preparation for readiness, nursing students, nursing license examination

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การรักษามาตรฐานของวิชาชีพพยาบาล ด้วยการประกันคุณภาพของผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อให้ผู้รับบริการปลอดภัย และได้รับบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้ที่อยู่ในวิชาชีพนี้มีหน้าที่ปฏิบัติต่อชีวิตมนุษย์โดยตรง สภาการพยาบาลซึ่งมีหน้าที่ในการรักษามาตรฐานของวิชาชีพ จึงกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน

การศึกษาที่ผลิตพยาบาล และต้องการประกอบวิชาชีพพยาบาลต้องสอบเพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลและผดุงครรภ์ และกำหนดเกณฑ์ไว้ว่าผู้ที่สอบก่อนปี 2556 จะต้องได้คะแนนการวัดความรู้ความสามารถไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ในทุกรายวิชา หรือตามเกณฑ์ที่สภาฯ กำหนดใน 8 รายวิชา อันได้แก่ วิชาการผดุงครรภ์ การพยาบาลมารดาและทารก การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น การพยาบาลผู้ใหญ่ การพยาบาล

ผู้สูงอายุ การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชศาสตร์ การพยาบาลอนามัยชุมชนและการรักษาพยาบาล ขั้นต้น และกฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพฯ (ทัศน บุญทอง, 2544; สภาการพยาบาล, 2551, 2556)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้เป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติกรพยาบาลได้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและเป็นไปตามมาตรฐานของสภาฯ ในการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตของผู้รับบริการด้านสุขภาพ (สภาการพยาบาล, 2551) จึงได้จัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยฯ สามารถสอบขึ้นทะเบียนฯ ได้ตามเกณฑ์ที่สภาฯ กำหนดอย่างไรก็ตาม จากผลการสอบเพื่อขึ้นทะเบียนฯ ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในปีการศึกษา 2548 – 2553 ที่ผ่านมาพบว่า มีผู้สอบผ่าน 8 วิชาของการสอบรอบแรก เพียงร้อยละ 26.97 – 49.35 เท่านั้น (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม, 2554) ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานที่สภาการพยาบาลกำหนด ที่ระบุให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำการสอบก่อนปี พ. ศ. 2556 ต้องสอบผ่าน 8 วิชาของการสอบฯ รอบแรกไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อวิทยาลัยฯ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่ระบุว่า การที่ผู้สำเร็จการศึกษาสอบรอบแรกไม่ได้ตามเกณฑ์ที่สภาฯ กำหนด นั้นส่งผลเสียทั้งแก่สถาบัน ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้รับบริการ อาทิ การรับรองสถาบันการศึกษา (วิภาดา คุณาวิกติกุล, อารีวรรณ กลั่นกลิ่น, รัตนาวี ขอนตะวัน, และสุปราณี อัครเสรี, 2555) บัณฑิตพยาบาลที่สอบขึ้นทะเบียนฯ ไม่ผ่านจะต้องปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การนิเทศของพยาบาลวิชาชีพ ทำให้ขาดความก้าวหน้าและกำลังใจในการทำงาน และอาจก่อให้เกิดผลด้านลบต่อคุณภาพการพยาบาลที่ประชาชนได้รับตามมา (ปีทมา แคนยุกต์ และ สุวิมล มณีโชติ, 2549)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีปัจจัยหลากหลายที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบเพื่อขึ้นทะเบียนฯ ของนักศึกษาพยาบาล ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านการจัดหลักสูตรและแผนการศึกษา ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ (วรรณิ์ จันทร์สว่าง, พชร คุมจักรพันธ์, ศิริวรรณ พิริยคุณธร, และอาภรณ์ทิพย์บัวเพ็ชร, 2553; วิภาดาคุณาวิกติกุล และคณะ, 2555) แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้นทะเบียนฯ ของนักศึกษาพยาบาลจากรายงานการวิจัยต่างๆ นั้นมีความแตกต่างกัน โดยผลการศึกษาในบางสถาบันระบุปัจจัยที่คล้ายคลึงกัน ยกตัวอย่างเช่น การศึกษาของจารุณี วารหัส และคณะ (2545) และการศึกษาของปีทมา แคนยุกต์ และคณะ (2549) ที่พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เข้าสอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการสอบประมวลความรู้ของผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง หรือความสำเร็จในการสอบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผลการศึกษาในบางสถาบันระบุปัจจัยที่มีผลต่อการสอบฯ แตกต่างกัน อาทิ การศึกษาของ วรรณิ์ จันทร์สว่าง และคณะ (2553) พบว่า กระบวนการในการเตรียมตัวสอบและการทบทวนความรู้อย่างจริงจัง 2 เดือนก่อนสอบของผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบฯ ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ สายสวาท เผ่าพงษ์และคณะ (2552) ที่พบว่า การเตรียมตัวสอบไม่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสันนิษฐานว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบขึ้นทะเบียนฯ นั้นอาจจะแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละสถาบันและตัวนักศึกษาพยาบาลเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดปรากฏการณ์นิยม ซึ่งเป็นแนวความคิดพื้นฐานของการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่เชื่อว่ามนุษย์มีแนวโน้มรับรู้ แปลความ ตลอดจนแสดงพฤติกรรมใดๆ ตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างใด

อย่างหนึ่งแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ที่ผ่านการเรียนรู้ บ่มเพาะ และคาดหวังของสังคมวัฒนธรรมในบริบทแตกต่างกันเนื่องจากสังคมมนุษย์เป็นสังคมที่เป็นพลวัตหรือมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา (ศิริพร จิรวัดน์กุล, 2555; King, 1981) ประกอบกับที่ผ่านมหาวิทยาลัยฯ ยังไม่เคยทำการศึกษาวิจัยในประเด็นนี้มาก่อน ผลการวิจัยที่ดำเนินการในสถาบันอื่นๆ อาจไม่สามารถนำมาปรับใช้กับนักศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนมได้ เนื่องจาก นักศึกษาอาจมีประสบการณ์ที่ผ่านการเรียนรู้ บ่มเพาะ และคาดหวังของสังคมวัฒนธรรมในบริบทที่แตกต่างกับสถาบันการศึกษาอื่น เช่น การเป็นสถาบันการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะที่ก่อตั้งขึ้นในปี 2536 ตามนโยบายด้านการสาธารณสุข ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข แต่ภายหลังได้ถูกหลอมรวมเข้ามาสังกัด มหาวิทยาลัยนครพนม กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม ในพ.ศ. 2548 ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาประสบการณ์ของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 4 ในการเตรียมตัวสอบขึ้นทะเบียนฯ โดยมุ่งหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการเตรียมความพร้อม และวางแผนให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาของวิทยาลัยฯ และสถาบันการศึกษาพยาบาลอื่น ให้สามารถสอบได้ตามเกณฑ์ของสภาการพยาบาลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาประสบการณ์ในการเตรียมตัวสอบขึ้นทะเบียนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามมุมมองของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม ซึ่งอยู่ระหว่างเตรียมตัวสอบขึ้นทะเบียนฯ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) เนื่องจากเป็นวิธีที่เหมาะสมต่อการเข้าใจมุมมอง ความรู้สึกนึกคิดของผู้ถูกศึกษาที่มีต่อปรากฏการณ์ที่สนใจศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง (ศิริพร จิรวัดน์กุล, 2555)

ผู้เข้าร่วมงานวิจัย

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เข้าร่วมงานวิจัยหรือผู้ให้ข้อมูลหลักโดยวิธีการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดคุณสมบัติผู้เข้าร่วมงานวิจัยที่เชื่อว่าจะสามารถสะท้อนความหมายและประสบการณ์การเตรียมตัวสอบตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดีที่สุด ไว้ดังนี้ 1) เป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม 2) ผ่านการเรียนภาคทฤษฎีและปฏิบัติตามที่หลักสูตรกำหนด และอยู่ระหว่างการเตรียมตัวสอบขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง ครั้งที่ 1/2554 และ 3) เต็มใจให้ข้อมูล ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมงานวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 15 คน เป็นผู้มีอายุอยู่ระหว่าง 21-25 ปี ประกอบด้วยเพศหญิง 14 คน และ เพศชาย 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แนวทางการสนทนากลุ่ม และแนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหาและความถูกต้องทางภาษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประกอบด้วยอาจารย์พยาบาลที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาฯ มากกว่า 10 ปี จำนวน 3 ท่าน แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. แนวทางการสนทนากลุ่มเป็นแนวคำถามอย่างกว้างๆ และมีความยืดหยุ่นตามการสนทนา เพื่อให้

ได้ข้อมูลเชิงลึกและครอบคลุมในประเด็นที่ศึกษา เช่น การสอบและการเตรียมตัวสอบคืออะไร มีความหมายอย่างไรสำหรับท่าน ท่านคิดว่าการสอบฯ ผ่านหรือไม่ มีความหมายสำหรับท่านอย่างไร ท่านคิดว่ามีอะไรบ้างที่จะทำให้ท่านสามารถสอบได้ และท่านมีการเตรียมตัวอย่างไรในการสอบ

2. แนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึกซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิดในประเด็นที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ความหมาย ความสำคัญและประสบการณ์การเตรียมตัวสอบ เป็นเครื่องมือช่วยในการค้นหาข้อมูลและทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่สนใจศึกษาเพิ่มเติม จากข้อมูลที่ได้การสนทนากลุ่มเพื่อให้เกิดความอิ่มตัว (Saturation) และสมบูรณ์ของข้อมูลยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ทำการวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. เตรียมความพร้อมในการวิจัยโดยการศึกษาคำว่าที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ การสอบฯ การจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จากตำรา การเข้ารับการอบรม ฝึกปฏิบัติเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้เข้าใจในระเบียบวิธีการวิจัยและดำเนินการวิจัยได้ถูกต้องและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษาให้มากที่สุด

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลเองในระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2555 โดยมีผู้นำสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นคนเดียวกัน ดำเนินการโดยสนทนาและสัมภาษณ์ตามแนวคำถามที่ได้ออกแบบไว้ล่วงหน้าทุกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ปราศจากอคติ ครอบคลุมและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ก่อนดำเนินการเก็บข้อมูลทุกครั้ง ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขออนุญาตในการจดบันทึกและบันทึกเสียงก่อนเริ่มการ

ทำการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ ในระหว่างการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยทำการบันทึกเสียงและจดบันทึกประเด็นสำคัญและข้อมูลอื่นๆ เช่น ลักษณะท่าทาง น้ำเสียง ของผู้ให้ข้อมูลหลักตามความเป็นจริงโดยไม่มีการตีความในขณะทำการสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์ทุกครั้ง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มจำนวน 2 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูลกลุ่มละ 6 และ 7 คน และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งไม่ได้เข้าร่วมในการสนทนากลุ่มอีกจำนวน 2 คน คนละ 1 ครั้ง เพื่อค้นหาข้อมูลและทำความเข้าใจประสบการณ์เกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบเพิ่มเติม จนเกิดความสมบูรณ์และความอิ่มตัวของข้อมูล (Saturation) กล่าวคือไม่พบข้อสงสัยและไม่มีข้อมูลใหม่เกิดขึ้น ซึ่งในการทำการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึกในแต่ละครั้งนั้น ใช้เวลาดำเนินการครั้งละ 60 – 90 นาที

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์มาทำการบันทึกและถอดเทปรายวันแบบคำต่อคำ (Verbatim) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปตรวจสอบความถูกต้องกับผู้ให้ข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ และเพื่อนำไปวางแผนการทำงานก่อนการเก็บข้อมูลครั้งต่อไป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

โครงการวิจัยในครั้งนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยนครพนมก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลหลัก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างต่อเนื่องไปพร้อมๆ กับการเก็บข้อมูลจนสิ้นสุดการวิจัย โดยประยุกต์ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามแนวทางของโคไลซซี่ (Colaizzi, 1978) โดย

1. ผู้วิจัย 2 คน นำเทปบันทึกการสนทนา กลุ่มและการสัมภาษณ์พร้อมทั้งแบบบันทึกการสนทนา กลุ่มและการสัมภาษณ์ มาถอดความเป็นคำต่อคำ ออกมาเป็นบทสนทนาที่เป็นตัวอักษร (Transcript) และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้ง โดยการฟังเทปบันทึกการสนทนาซ้ำ ร่วมกับการอ่านบทสนทนาออกมาเป็นตัวอักษรหลังสิ้นสุดการสนทนา กลุ่มหรือสัมภาษณ์ทุกครั้ง ก่อนนำข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ที่ได้ไปวิเคราะห์

2. ผู้วิจัย 3 คน แยกกันดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยอิสระด้วยการอ่านบทสนทนาบรรทัดต่อบรรทัดซ้ำๆ 4-5 รอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่ต้องการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยอย่างถ่องแท้ และจัดประเด็นการสนทนาให้เป็นหมวดหมู่ พร้อมทั้งดึงประโยคหรือข้อความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการขีดเส้นใต้และเขียนแยกข้อความสำคัญนั้นไว้แล้วนำมากำหนดความหมายเพื่อใช้ในการจัดหมวดหมู่ของข้อความ หลังจากนั้นทำการจัดกลุ่มข้อความตามลักษณะความหมายที่เป็นไปในทำนองเดียวกัน ให้รหัสข้อความ (Coding) และนำมาจัดหมวดหมู่ (Category) แล้วสรุปประเด็นย่อยที่มีเนื้อหาอยู่ในกลุ่มเดียวกันไว้ด้วยกันเป็นประเด็นหลัก (Theme)

3. ผู้วิจัยที่วิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 คน นำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาร่วมกันอภิปราย ทั้งประเด็นที่มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันจนได้ข้อสรุปร่วมกัน

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเช่นนี้ทุกครั้งที่หลังจากเสร็จสิ้นการสนทนา กลุ่มแต่ละกลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึก แล้วทำการวิเคราะห์รวบยอดทั้งหมดอีกครั้งตามลำดับที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายและถูกต้องมากที่สุด

ความเชื่อถือได้ของข้อค้นพบในงานวิจัย (Trustworthiness)

นอกเหนือจากความเข้มงวดและไว้วางใจได้ใน ส่วนคุณสมบัติและทักษะของผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่สำคัญในกระบวนการวิจัย และคุณภาพของ ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว เพื่อให้ข้อค้นพบ ของงานวิจัยมีความเชื่อถือได้ (Trustworthiness) ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามแนวทางที่ศิริพร จิรวัดนกุล (2555) และลินคอล์นและกูบา (Lincoln & Guba, 1985) ได้ เสนอไว้ ผ่านการวิจัยอย่างมีขั้นตอนดังนี้

1. ความพึ่งพาได้ของข้อมูล (Dependability) เพื่อให้ข้อค้นพบเชื่อถือได้ตามเกณฑ์การพึ่งพาได้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสม่ำเสมอและเป็นเหตุเป็นผลผ่านการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2554 – มีนาคม 2555 โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ที่มี สัมพันธภาพที่ดีและคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูลมานานเป็น ผู้เก็บข้อมูลเองซึ่งเชื่อว่าจะทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความ ไว้วางใจในตัวผู้ทำวิจัยจนทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่ ถูกต้องและเป็นจริงและผู้วิจัย 3 คนซึ่งทำหน้าที่วิเคราะห์ ข้อมูลได้มีการประชุมร่วมกันเป็นระยะเพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมของการวิเคราะห์และ ตีความของข้อมูลในทุกมิติ ซึ่งข้อมูลได้รับการตรวจสอบคุณภาพและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) อันได้แก่ การเก็บข้อมูลในประเด็นเดียวกันจากผู้ให้ข้อมูลหลายคน ในเวลาที่ต่างกันใช้วิธีการเก็บข้อมูลหลายวิธีโดยมี ผู้วิจัยอย่างน้อย 3 คน ร่วมเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละ ครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมรอบด้าน

2. ความถูกต้องเชื่อถือได้ของข้อมูล (Credibility) ผู้วิจัยมีการตรวจสอบความถูกต้อง เชื่อถือได้ของข้อมูลโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการถอด เทปและวิเคราะห์เบื้องต้นส่งกลับไปให้ผู้ให้ข้อมูล หลักรับรองความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้ง (Member Checking) ตลอดจนมีผู้วิจัย 3 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ความรู้

และประสบการณ์ทั้งในเรื่องการจัดการศึกษาพยาบาล และการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูลในทุก ประเด็นร่วมกัน (Peer Debriefing) เพื่อให้ได้คำอธิบาย ปรากฏการณ์ที่ศึกษาจากมุมมองที่หลากหลาย

3. การยืนยันผลการวิจัย (Conformability) ข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่างๆที่เกี่ยวข้องในแต่ละ ขั้นตอนของการเก็บ ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล ได้ถูกเก็บไว้เป็นหลักฐานที่สามารถตรวจสอบ (Audit Trial) แหล่งที่มาของข้อมูลได้

4. การประยุกต์ใช้ผลการวิจัย (Transferability) เพื่อให้ผู้อ่านงานวิจัยสามารถที่จะตัดสินใจได้ว่า ข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ ใช้ในกลุ่มหรือสถานที่อื่นๆ ได้หรือไม่ อย่างไร ผู้วิจัย ได้นำเสนอข้อมูลของบริบทที่ทำการศึกษาไว้อย่าง ชัดเจน ผ่านกระบวนการเลือกและระบุคุณลักษณะ ของผู้ให้ข้อมูลหลัก การนำเสนอตัวอย่างของคำพูดที่ ได้จากการบอกเล่าหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ของผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบการนำเสนอข้อค้นพบใน แต่ละประเด็น

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบประเด็น หลักที่สำคัญสองประเด็นด้วยกันคือ 1. การสอบเป็น เครื่องหมายของความสำเร็จและจุดเริ่มต้นที่จำเป็นของ การก้าวเข้าสู่วิชาชีพ และ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการสอบ

1. การสอบเป็นเครื่องหมายของความสำเร็จ และจุดเริ่มต้นที่จำเป็นของการก้าวเข้าสู่วิชาชีพ ข้อค้น พบในประเด็นนี้ ผู้ให้ข้อมูลหลักให้ความหมายและ ความสำคัญของการสอบไว้ว่า การสอบเปรียบเสมือน เครื่องหมายของความสำเร็จ และจุดเริ่มต้นที่จำเป็น ของการก้าวเข้าสู่วิชาชีพอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน เมื่อเรียนในชั้นปีที่สูงขึ้นและได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการ สอบจากทั้งรุ่นพี่และอาจารย์เพิ่มขึ้น ผู้ให้ข้อมูลเห็น

ว่าการสอบโดยเฉพาะการสอบให้ผ่านในรอบแรกเป็น สิ่งสำคัญสำหรับตนเอง การสอบผ่านเปรียบเสมือน เครื่องหมายของความสำเร็จตามความคาดหวังของ ตนเอง ครอบครัวและสังคม และเป็นจุดเริ่มต้นของ การก้าวเข้าสู่วิชาชีพอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน ดัง ตัวอย่างที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งระบุว่า “(แล้วคิดว่าการ สอบนี้สำคัญมากไหม) สำคัญ... สำคัญมาก...เราเป็น ความหวังของครอบครัวจะ...ความหวังของหมู่บ้าน ค่ะ...” “อย่างแรกเลยก็คือการยอมรับจากเพื่อนร่วม งาน สายงานสาขาอาชีพเราจะว่าถ้าเราสอบผ่านมันก็ จะเป็นแบบการันตีได้ว่าเป็นการการันตีได้อย่างหนึ่งว่า เรามีความสามารถพอที่จะไปดูแลคนไข้ค่ะ” และ “...ก็ คือเพื่อทำให้ตัวเรามีมาตรฐานของวิชาชีพและสามารถ นำความรู้ที่ได้ไปประกอบวิชาชีพแบบ อยู่ในระดับที่ แบบเฉพาะเจาะจง เป็นระดับมาตรฐานค่ะ” อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคนระบุตรงกันว่าพวกเขาไม่ ได้รับการชี้แจงตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาว่าการสอบคืออะไร และมีความสำคัญอย่างไร จึงทำให้พวกเขาขาดความ ตระหนักถึงความสำคัญในการสอบและมีการเตรียม ตัวสอบช้าเมื่อเทียบกับนักศึกษาในสถาบันอื่น จึงอาจมี ผลทำให้นักศึกษาของวิทยาลัยฯ ทำข้อสอบได้ไม่ดีเท่าที่ ควร ดังตัวอย่างของบทสัมภาษณ์ ต่อไปนี้ “ตอนแรกก็ มาเรียนพยาบาลก็ยังไม่รู้ว่าต้องมีการสอบสภา ก็คือยังไม่รู้เรื่องเลยคะอาจารย์...แต่ว่ามันก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ เท่าไหร่คะตอนช่วงปี1ปี2 ว่าเออ มันสำคัญหรือว่าจะไร ยังไง” “ตอนที่มาเรียนปี1 ปี2 นี้ยอมรับว่ายังไม่รู้เลยคะ ว่าไปประกอบวิชาชีพคืออะไร ก็เพิ่งมารู้ตอนปี3 ปี4...” “หนูไม่รู้ว่าไปประกอบวิชาชีพนี้มีความสำคัญอย่างไร มันคือแบบ จุดสำคัญยังงี้บ้าง คือไม่รู้ว่าเกี่ยวกับเงินเดือน หรืออะไรบ้าง” และ “จากที่มีประสบการณ์ได้คุย กับเพื่อนต่างสถาบัน หนูเห็นอันหนึ่งมันมีจุดแตกต่างกันก็คือเขาจะเริ่มปลูกเริ่มสร้างทัศนคติตั้งแต่เข้ามา...”

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบ ประกอบด้วย ความสามารถเฉพาะบุคคล กลวิธีจัดการ

ศึกษาและอาจารย์ สถานที่ที่อยู่อาศัยและแรงจูงใจจากคนรอบข้าง

ความสามารถเฉพาะบุคคล ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า ความสามารถหรือความแตกต่างเฉพาะบุคคล เช่น ความสามารถในด้านสติปัญญา การคิดวิเคราะห์ ทักษะในการเรียนรู้ และความใส่ใจในการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ต้องมีการใช้กระบวนการคิดและสร้างความเข้าใจ ความหมายของสิ่งต่างๆ ดังบางส่วนของบทสนทนาที่ผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า “...แต่ละคนก็มีความพยายามแตกต่างกัน แล้วก็กระบวนการคิด และกระบวนการเรียนรู้ไม่เท่ากัน บางคนอ่านแค่ชนิดเดียวแต่ความจำนี่โอ้โฮขนาดนี้เลย บางคนอาจจะอ่านขนาดนี้แต่ความจำอาจจะอยู่แค่ระดับนี้ (ทำมือประกอบคำพูด) มันก็ขึ้นอยู่กับกระบวนการคิดและการเรียนรู้” และ “เหมือนที่เพื่อนว่ามีการรับรู้ไม่เท่ากัน บางคนชอบอ่าน ก็อ่านๆคนเดียว เขาอาจจะมีความเข้าใจกว่า แต่บางคนก็คือเขาไม่ชอบอ่านแต่เขาชอบฟังฟังที่เพื่อนพูดเขาจะจับประเด็นได้มากกว่า”

กลวิธีจัดการศึกษาและอาจารย์ ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า การบริหารจัดการหลักสูตรและอาจารย์ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และน่าจะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบ ของนักศึกษาพยาบาลด้วย โดยเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนยังไม่ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเท่าที่ควร ในส่วนของการเรียนการสอนภาคทฤษฎีนั้นยังมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่หลากหลาย เช่น มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการคิดเชื่อมโยง วิเคราะห์และอภิปรายกรณีศึกษาบ่อย ดังตัวอย่างบทสนทนา ต่อไปนี้ “...ตอนฝึกงานนะคะก็คือว่า (ได้พบและพูดคุยกับ) เพื่อนสถาบันอื่นนะคะ (อาจารย์) เขาจะมีการสอนให้รู้จักคิดแบบเชื่อมโยงเหมือน mind mapping นะคะ... แต่เวลามาเทียบกับเรา เราก็คือยกว่าเขาจริงๆในเรื่องนี้ แม้ว่าบางทีเรามีความรู้อยู่แต่เหมือนว่าเราเรคิดต่อไม่ได้นะคะ” ส่วนการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัตินั้น ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าปัญหาหลักๆ ก็คือการจัดระยะเวลาใน

การฝึกปฏิบัติงานและการทิ้งระยะห่างหรือการจัดลำดับระหว่างการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่เหมาะสม ดังตัวอย่างของบทสนทนาต่อไปนี้ “ตอนพวกหนูฝึกคลอดคะ มาอยู่ไป ANC อาทิตย์หนึ่ง มาอยู่ห้องคลอด 2 อาทิตย์ ไปหลังคลอด 2 อาทิตย์กลับมาห้องคลอดอีก 2 อาทิตย์อย่างเงี้ยคะ หนูกำลังจะได้ กำลังจะเข้าหนูก็ต้องไปแล้ว กลับมาอีกทีหนูก็ต้องมาเริ่มใหม่คะ...” “เพราะว่าเหมือนกับเรียนไปแล้วลืม แล้วก็ไปฝึก ระยะเวลามันห่างกันเกินไปคะ” “หลักสูตรนะมันผิดตั้งแต่แยกห้อง A ห้อง B ปี 1 เรียนของปี 2 ด้วย ปี 2 เรียนของปี 3 ปี 3 เาของปี 4 มาเรียนรวม แล้วฝึกก็ฝึกไปก่อนเค้า ทำอะไรมันแบบลัดขั้นตอน ลัดอะไรไปทุกอย่าง พวกหนูเรียนสลบไปสลบมา มันจัดเรียงระบบไม่ได้”

นอกจากนี้แล้วผู้ให้ข้อมูลยังเห็นว่าอาจารย์ผู้สอน คือ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้พวกเขาสอบได้หรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลมีความเชื่อและศรัทธาในตัวอาจารย์เห็นว่าเป็นแหล่งความรู้ที่มีคุณค่า แต่อย่างไรก็ตามบางครั้งพวกเขาก็พบว่ายังมีอาจารย์อีกบางส่วนที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้พวกเขาได้ดีเท่าที่ควร ดังตัวอย่าง “สำหรับหนูคือถ้าเรียนกับอาจารย์คนไหน หนูก็จะเชื่อคล้ายๆกับว่ามีความศรัทธาในอาจารย์ที่สอนเรา” นอกเหนือจากนี้แล้วผู้ให้ข้อมูลยังเห็นว่า การฝึกภาคปฏิบัติที่มีอาจารย์ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องนั้นๆ คอยนิเทศอย่างใกล้ชิดจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แก่พวกเขาได้ดีไม่น้อยไปกว่าการเรียนรู้ในชั้นเรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้ “อาจารย์นิเทศ หนูคิดว่ามีส่วน ถ้าเป็นภาคปฏิบัติมีส่วนมากที่สุดเลยคะ เพราะว่าหนึ่งก็คือถ้าอาจารย์นิเทศพื้นฐานคือ Funda อาจารย์นิเทศดี เราก็จะได้พื้นฐานที่แน่นมากเวลาไปทำวิชาที่สูงขึ้นไปจะทำให้เรารู้ขึ้นหะคะ... แล้วทีนี้ถ้าเกิดว่าพื้นฐานเราดีเวลาที่เราจะไปต่อยอดอะไรขึ้นไปก็คุ้มมันจะได้ดีกว่า...แล้วทีนี้อาจารย์ก็บอกว่าเป็นยังงี้เห็นเคส (ผู้ป่วย) ด้วยมันจะทำให้เราจำได้ ได้เยอะดีกว่าเราไปอ่านหนังสือที่เราไม่รู้ว่ามีศทางมันไปทางไหน แล้วทีนี้พอเราเห็นเคสเรายังไม่เข้าใจไปอ่านบททวนอีกนิดนึง โอ้

ตรงนี้เคสเป็นยังงั้นอาการเป็นอย่างงี้น่าจะเป็นอาการ
เด่นที่เขามาเป็นยังงี้... หนูก็เลยคิดว่าประสบการณ์ของ
อาจารย์นิเทศมันน่าจะมีผลด้วย” “ที่จริงนะความรู้แบบ
อยู่บนวอร์ดน่าจะเยอะมาก เราก็เก็บเกี่ยวเอาตรงนั้น ได้
ดีกว่าค่ะ เพราะว่าเห็นภาพ...” และ “ถ้าอาจารย์ดี แหล่ง
ฝึกดีมันก็สร้างแรงกระตุ้นให้เรากลับมา เราอยากอ่าน
เอาความรู้ไปตอบอาจารย์ พุด ทำ ยังงี้ๆ”

สถานที่อยู่อาศัยและแรงจูงใจจากคนรอบข้าง

ในส่วนของสถานที่อยู่อาศัยนั้น จากผลการศึกษาผู้ให้
ข้อมูลระบุว่า สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ของหอพักและ
สิ่งเกื้อหนุนต่อการเรียนรู้อื่นๆ เช่นความพร้อมของ
ห้องสมุดน่าจะช่วยส่งเสริมบรรยากาศและคุณภาพ
ในการเรียนรู้และส่งผลให้พวกเขาทำข้อสอบได้ดี ใน
ขณะที่แรงจูงใจจากคนรอบข้าง อันได้แก่ พฤติกรรม
การเรียนรู้ของเพื่อนนักศึกษาด้วยกันและการกระตุ้น
จากอาจารย์ผู้สอนก็ล้วนมีอิทธิพลต่อความใส่ใจและ
พฤติกรรมการเรียนรู้ของพวกเขาเช่นกัน ดังตัวอย่าง
ของบทสนทนาต่อไปนี้ “จากที่เราอยู่ กลับมาปั๊บ
จากการเรียนเราก็จะกลับห้อง สักพักแล้วเราก็จะอยู่บน
เตียง สถานที่ที่เราอาจจะยังไม่เพียงพอ อาจจะยังไม่เอื้อ
อำนวยมากยังงั้นค่ะ กลับห้องปั๊บเปิดคอม เล่นคอม
แบบนี้ หลังจากเล่นเกมปั๊บเราก็คุยกับเพื่อน เวลาเรา
จะอ่านหนังสือก็ดึกแล้ว...” “น่าจะเป็นเพื่อน ก็คือวิลัย
เราจะเด่นก็คือจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อนก็คือ อย่างเช่น
ยกตัวอย่างห้องพวกหนูนะค่ะ คืออยู่ด้วยกันหลายคน
เห็นเพื่อนอ่าน เห็นเพื่อนอ่านก็คิดว่าเอ๊ะทำไมเพื่อนอ่าน
ทำไมเราไม่อ่าน อันนี้จะเป็นแรงผลักดันว่าเออเพื่อนอ่าน
เราก็ต้องอ่านกับเพื่อนนะ แต่ถ้าแบบว่าเออวันนี้เพื่อนไม่
อ่าน เพื่อนก็ยังไม่เล่นได้แล้วทำไมเราต้องอ่าน ก็คือเราก็
เฉยๆ ” “หนูว่าก็คือเราอยู่กันแบบพี่น้องถ้าเพื่อนทำเรา
ก็ทำ ถ้าเพื่อนไม่ทำเราไม่ทำ ” “สิ่งแวดล้อมเพราะว่ามัน
ก็มีผลอยู่นะค่ะ เพราะถ้าเพื่อนอ่าน ก็เอออยากอ่านบ้าง
เห็นเพื่อนอ่าน แต่ถ้าเพื่อนไม่อ่านก็ เออเล่นเหมือนกัน
ยังงี้ ก็มีผลและที่อยู่กันหลายคนตามประสาวัยรุ่นน่ะ

ค่ะ ก็อยู่กันหลายคน” “บางทีอยากอ่านก็เกรงใจเพื่อน
ค่ะ อยากอ่านดึกๆ ตื่นมา ตอนแรกตื่นมาตีสามเพื่อนเขา
จะว่าอะไรใหม่เพราะว่าคือหนูนอนเตียงสองชั้นค่ะ แล้ว
ก็จะนอนตรงหลอดไฟพอดี้ ถ้าเปิดมันก็จะสว่างหมด
บางทีก็โอ้เอาไว้อ่านตอนเช้า บางทีก็รอให้มันใกล้ๆสว่าง
ค่ะแล้วก็เปิดผ้าม่านให้มันมีแสงลอดเข้ามาค่ะ แล้วก็อ่าน
เอาบางทีก็ด้วยความเกรงใจด้วยยังงี้ค่ะ ”

“...บางทีลงมาห้องสมุดปิดแล้วทั้งๆ ที่คิดป๊าย
ไว้ว่าเปิดสองทุ่ม (หลายเสียง) ปิดแล้วค่ะแล้วบางครั้ง
พวกหนูมา ลงมาหกลมรีบหาหนังสือ เร็วๆ นะพี่จะ
ปิดห้องสมุดแล้วอะไรยังงี้ค่ะ พวกหนูก็ต้องรีบหาทั้งๆ
ที่แบบว่าสิ่งที่ตัวเองค้นหาก็ไม่เจอก็แค่อ่านหนังสือ
ไป บางครั้งไปยืมหนังสือไปก็ไปค้นหาก็กไม่มี”

อภิปรายผลการวิจัย

การสอบเปรียบเสมือนเครื่องหมายของความ
สำเร็จและจุดเริ่มต้นที่จำเป็นของการก้าวเข้าสู่วิชาชีพ
ความหมายและความสำคัญของการสอบตามมุมมอง
ของผู้ให้ข้อมูลหลัก แม้ว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะมี
ความคล้ายคลึงกันกับงานวิจัยที่ผ่านมาในส่วนของ
ปัจจัยที่น่าจะมีผลต่อความสำเร็จในการสอบ (วรรณิ
จันทร์สว่างและคณะ, 2553; วิภาดา คุณาวิฑิตกุลและ
คณะ, 2555) แต่ในงานวิจัยนี้ มีสิ่งที่เป็นข้อสังเกต
อันแตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆ อยู่อย่างน้อยประการ
หนึ่งคือในขณะที่งานวิจัยอื่นๆ ระบุว่าสถาบันส่วน
ใหญ่มีการเตรียมพร้อมและปฐมนิเทศเกี่ยวกับการสอบ
ให้แก่ นักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าสู่หลักสูตร แต่ในบริบทของ
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม นั้นจะเห็นได้
ว่าแม้ผู้ให้ข้อมูลหลักจะได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการสอบ
มากขึ้นทั้งจากอาจารย์และรุ่นพี่เมื่อเรียนอยู่ในชั้นปีที่
สูงขึ้นและเห็นว่าการสอบเป็นเครื่องหมายของความ
สำเร็จ และจุดเริ่มต้นของการก้าวเข้าสู่วิชาชีพอย่างมี
คุณภาพตามมาตรฐาน แต่ในระยะแรกที่ผู้ให้ข้อมูล
เข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ พวกเขาเห็นว่าการ

ไม่ได้รับการปฐมนิเทศตั้งแต่ระยะแรกๆ ทำให้พวกเขาไม่รู้ว่าการสอบคืออะไร และมีความสำคัญอย่างไรต่อการเข้ามาสู่วิชาชีพพยาบาล เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้พวกเขาเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าเมื่อเทียบกับนักศึกษาในสถาบันอื่นๆ

ผลจากการศึกษาที่ได้ในประเด็นนี้พอจะอธิบายได้ว่า การขาดการปฐมนิเทศที่เหมาะสมทำให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการสอบเข้าเป็นจุดอ่อนของการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยแห่งนี้ที่อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ยังอธิบายได้ถึงจำนวนของผู้สอบผ่านในรอบแรกที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำในปีที่ผ่านมาได้ เนื่องจากการขาดการปฐมนิเทศย่อมส่งผลให้ผู้เรียนขาดเป้าหมายในการเรียนรู้ และส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ตามมา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ที่ระบุว่าการเรียนรู้จะเรียนรู้ได้นั้นผู้เรียนจะต้องมีการรับรู้ และกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ (Goal Setting) ตั้งแต่เริ่มแรก เพราะผู้เรียนที่มีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ จะเป็นผู้ที่สามารถวางแผนการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ได้ดี มีลักษณะการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น สามารถจัดการกับสิ่งต่างๆ โดยใช้ปัญญาและการคิดวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพได้ต่อไป (Purdie, Hattie & Douglas, 1996; Wolters, 1998)

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบ ผู้ให้ข้อมูลหลักสะท้อนให้เห็นว่าในมุมมองของพวกเขาความสำเร็จของการสอบน่าจะมี ความเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไประหว่างบุคคลหลายประการ เช่น ความแตกต่างในด้านสติปัญญาและการคิดวิเคราะห์ ทักษะในการเรียนรู้และความใส่ใจที่จะเรียนรู้ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาอื่นๆ ที่ระบุว่านอกเหนือจากคุณภาพของการเรียนการสอนและโอกาสในการเรียนรู้แล้ว ความแตกต่างระหว่างบุคคลอื่นได้แก่ ความ

สามารถด้านสติปัญญา ความถนัด ตลอดจนความมุ่งมั่นบากบั่นและแรงจูงใจที่พยายามจะเข้าใจในสิ่งที่เรี ยนรู้ นั้นๆ ล้วนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบ (Carroll, 1989; Yates & Sandiford, 2013)

ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนนั้น ผลการศึกษาสะท้อนมุมมองของผู้ให้ข้อมูลว่าพวกเขาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังไม่มี ความหลากหลาย ขาดการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และขาดการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบต่อเนื่องกันอย่างเพียงพอ นักศึกษาจึงต้องการให้สถาบันการศึกษาแห่งนี้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย ตรงกับความสนใจที่อาจจะแตกต่างกันไปในผู้เรียนแต่ละบุคคล และกระตุ้นให้มีการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน เช่น การทำผังความคิด (Mind Mapping) มากขึ้นเพราะสิ่งเหล่านี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี และน่าจะส่งผลดีต่อการสอบได้ ซึ่งผลการศึกษาในประเด็นนี้พอจะอธิบายได้ว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาพยาบาลนั้นเป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนจึงควรเป็นการจัดเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ (Adult Learning) ที่ผู้จัดการศึกษาควรออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการหรือความสนใจและความถนัดของผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ร่วมกัน ภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนยอมรับว่าทำไมผู้เรียนต้องเรียนหรือต้องทำอะไร เพราะอะไร และให้ความสำคัญกับพื้นฐานที่แตกต่างกันของผู้เรียนเพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนและมอบหมายงานได้เหมาะสม ที่สำคัญ ผู้ให้ข้อมูลยังระบุว่า การจัดศึกษาภาคปฏิบัติที่เป็นระบบสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี ไม่ทั้งระหว่างการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ นานเกินไปโดยมีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญ

ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติคอยชี้แนะอย่างใกล้ชิดเป็นสิ่งสำคัญที่มีส่วนทำให้พวกเขาเรียนรู้ได้ดี ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับทั้งแนวความคิดในการจัดการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ที่เชื่อว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อเขาได้มีประสบการณ์ตรงในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ดี (Knowles, 1990) และแนวความคิดของเบรนแนนและฮัทท์ (Brennan and Hutt, 2001) ที่ระบุว่าวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีพื้นฐานอยู่บนการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้สู่การปฏิบัติ

ในส่วนของสถานที่อยู่อาศัยและแรงจูงใจจากครอบครัว อันได้แก่ สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ของห้องพัก สิ่งเกื้อหนุนต่อการเรียนรู้อื่นๆ เช่น ความพร้อมของห้องสมุด ตลอดจนพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน และการกระตุ้นจากครูอาจารย์ ที่ช่วยให้ข้อมูลระบุว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ และน่าจะช่วยให้พวกเขาทำข้อสอบได้ดีนั้น จะเห็นได้ว่ามีทั้งปัจจัยที่มีผลทั้งในเชิงลบและเชิงบวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะที่ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยเป็นอุปสรรคที่สำคัญเนื่องจากมีสภาพที่ค่อนข้างแออัด ไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ แต่ปัจจัยด้านพฤติกรรมของบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะเพื่อนและครูอาจารย์ ซึ่งเป็นบุคคลที่พวกเขาคุ้นเคยและไว้วางใจคอยกระตุ้น เป็นแบบอย่างที่ดี กลับเป็นปัจจัยที่จูงใจและส่งเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวนี้อาจสอดคล้องกับการศึกษาของตนเองสตรอม (Engstrom & Tinto, 2008) ที่ระบุว่า การอยู่ในสังคมที่ผู้เรียนมีความสนิทสนม คุ้นเคยและไว้วางใจซึ่งกันและกันนั้นจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เนื่องจากผู้เรียนจะรู้สึกว่าเป็นบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและเต็มไปด้วยการช่วยเหลือซึ่งกันและกันไม่ต้องกังวลว่าจะถูกตำหนิเมื่อมีการซักถามหรือแสดงความรู้สึกรออกมา ดังนั้นผู้ที่อยู่ในสังคมที่มีลักษณะดังกล่าวจึงเป็นผู้ที่เรียนรู้ได้ดีเนื่องจากมีความกระตือรือร้นและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น

ข้อจำกัดของงานวิจัย

ด้วยเวลาที่จำกัด ผู้วิจัยได้ทำเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่อยู่ระหว่างการเตรียมตัวสอบเท่านั้น ผู้วิจัยไม่ได้มีการติดตามเก็บข้อมูลภายหลังจากที่ผู้สำเร็จการศึกษาผ่านการสอบแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าในอนาคตควรมีการทำวิจัยติดตามผลโดยมีการเก็บข้อมูลภายหลังจากที่ผู้สำเร็จการศึกษาผ่านการสอบ ทั้งในผู้ที่สอบผ่านและสอบไม่ผ่านในรอบแรกเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลาย ลุ่มลึก และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สถาบันการศึกษาพยาบาลอื่นๆ และผู้เกี่ยวข้องอาจจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการเตรียมความพร้อมเพื่อให้นักศึกษาสอบผ่านตามเกณฑ์ที่สภาการพยาบาลกำหนดดังนี้

1. พัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาให้พร้อมสำหรับการสอบขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพตั้งแต่ในปีแรกที่เข้าศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีเวลาในการเตรียมความพร้อม เช่น การปฐมนิเทศ ให้เห็นความสำคัญของการสอบเมื่อแรกรับนักศึกษาเข้าสู่หลักสูตร ส่งเสริมให้อาจารย์เป็นผู้ที่นักศึกษามีความไว้วางใจและสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีความเชื่อมั่น ศรัทธา เห็นคุณค่าและพร้อมจะเรียนรู้จากอาจารย์โดยตรง ตลอดจนหาแนวทางในการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษา อาทิ การปรับปรุงระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ให้มีการดำเนินการและติดตามผลการดำเนินงานอย่างจริงจัง ส่งเสริมให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การจัดโครงการอาจารย์ที่ปรึกษาพบผู้ปกครอง

เนื่องจากผู้เรียนมีความผูกพันกับครอบครัวและเห็นว่า การประสบความสำเร็จในการศึกษาเป็นความหวัง และความภาคภูมิใจของพ่อแม่ คนในครอบครัว และชุมชน ตลอดจนจัดระบบการปรึกษาปัญหาด้านวิชาการในวิชาต่างๆ ให้ชัดเจน อาทิ การระบุ เวลา สถานที่ และอาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการ อันจะก่อให้เกิดการดูแลนักศึกษาได้อย่างใกล้ชิดและครอบคลุมยิ่งขึ้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้จะช่วยส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสดำเนิน สร้างแรงจูงใจ การเสริมแรงทางบวกในด้านการเรียนรู้ของนักศึกษา อันจะทำให้ นักศึกษา มีโอกาสที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนเอง ตั้งไว้ได้สำเร็จได้มากขึ้น

2. พัฒนาวิทยาลัยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ จากการที่ผลการวิจัยระบุว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีกับการเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อนนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในบริบทที่ นักศึกษา ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับนักศึกษาคณะอื่นๆ เป็นสังคมเล็กๆ สังคมหนึ่งในหอพักนั้น วิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อให้นักศึกษาได้ดูแล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยกัน ตั้งแต่ระยะแรกที่เข้ามาอยู่ในวิทยาลัยอย่างเป็นทางการมากขึ้น เนื่องจาก ผลการวิจัยที่ผ่านมา (Engstrom et al., 2008) ระบุว่า นักศึกษาที่อยู่ร่วมกันมักมีทัศนคติที่ดีกับการเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อน เพราะนอกจากจะช่วยลดความเครียดแล้ว ยังก่อให้เกิดความผูกพัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และไม่ทอดทิ้งกัน การสร้างกลุ่มดังกล่าวนี้จึงไม่เพียงแต่จะ ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างผาสุกเท่านั้น หากยังจะเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้านวิชาการอีกด้วย

3. จัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีทักษะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นักศึกษาบางคนมีปัญหาด้านความจำ หลายคนขาดความตั้งใจขณะเรียน (สุกิสรา สุวรรณชาติ และ วิไลพร รังควัต, 2555) จึงควรจัดรูปแบบการเรียน การสอนที่หลากหลายที่เน้นให้นักศึกษาฝึกใช้ทักษะ

การคิดขั้นสูง รู้จักคิดเชื่อมโยงเนื่องจากลักษณะของ ข้อสอบไม่ได้เน้นที่ทักษะการรู้จำอย่างเดียว แต่ยังเน้นที่จะทดสอบทักษะอื่นๆ ที่ต้องใช้ทักษะการคิดขั้นสูง เช่นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ร่วมด้วย วิทยาลัยจึงควรเน้นให้นักศึกษาได้มีความคุ้นเคยกับการใช้ทักษะการคิดขั้นสูง ตลอดจนได้ฝึกทำข้อสอบที่มีลักษณะเหมือนข้อสอบที่ใช้สำหรับการสอบขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ตลอดจนออกข้อสอบตามพิมพ์เขียวอย่างเคร่งครัด อาจารย์ทุกระดับรวมถึงอาจารย์ที่มีคุณวุฒระดับปริญญาตรีและอาจารย์พิเศษควรได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เน้นให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้ทักษะการคิดขั้นสูง และออกข้อสอบวัดการเรียนรู้ในแต่ละหัวข้อที่สอนให้มีลักษณะคล้ายคลึงข้อสอบที่ใช้สำหรับการสอบขึ้นทะเบียนฯ ได้ดียิ่งขึ้นในทุกๆ วิชา

4. จัดการเรียนการสอนระหว่างภาคทฤษฎี และปฏิบัติให้สอดคล้องและดำเนินควบคู่ไปด้วยกัน ตามลำดับก่อนหลังโดยไม่ทิ้งช่วงห่างกันมากจนเกินไป เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้ภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น

5. คัดสรรและส่งเสริมศักยภาพอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนภาคปฏิบัติให้เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เนื่องจากการได้รับประสบการณ์ฝึกภาคปฏิบัติ โดยอาจารย์นิเทศที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาพยาบาล (Shulman, 2005) วิทยาลัยควรพัฒนาระบบการคัดสรรผู้ที่มีคุณวุฒิเหมาะสม มีคุณภาพ เช่น จบตรงสาขา เกรดเฉลี่ยสูง มีประสบการณ์ทำงาน มีเจตคติที่ดีต่อกรณีเทศ นักศึกษามาเป็นอาจารย์ และพัฒนาคนเหล่านั้นให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้าน ประจำแต่ละแผนกหรือหอผู้ป่วยต่อไป

6. จัดที่อยู่อาศัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในสถาบันที่จัดให้นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันใน

หอพักเช่นที่วิทยาลัยแห่งนี้ นั้น สถาบันควรดูแลให้นักศึกษาได้รับความสะดวกสบายในด้านของปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเบื้องต้น เช่น ที่อยู่อาศัยที่สะอาด น่าอยู่ และไม่แออัดจนเกินไป เพราะการที่นักศึกษาจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีนั้น นักศึกษาต้องได้รับการตอบสนองด้านปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเบื้องต้น อันมีผลต่อคุณภาพของสุขภาพกายและจิตใจอย่างเหมาะสมเสียก่อน อย่างไรก็ตามในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ สถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตพยาบาล คงไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพังหากไม่ได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่สถานการณ์ความต้องการผลิตพยาบาลของประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับประเทศอื่นๆ ทั่วทุกภูมิภาคของโลกที่ยังคงต้องการเพิ่มการผลิตอย่างต่อเนื่องนั้น การมีนโยบายให้สถาบันต่างๆ เพิ่มการผลิตพยาบาลจึงควรมีควบคู่ไปกับการเพิ่มปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการผลิต อันได้แก่ การเพิ่มงบประมาณในการดูแลเรื่องสวัสดิการของนักศึกษา เช่นการสร้างหอพักนักศึกษา การเพิ่มอัตราค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสวัสดิการของอาจารย์พยาบาลให้มากขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาวิชาชีพนี้มากขึ้นและช่วยให้สถาบันสามารถจัดการเรียนการสอนที่ดี มีประสิทธิภาพมากขึ้นอันจะส่งผลต่อคุณภาพการพยาบาลที่ประชาชนจะได้รับจากนักศึกษาที่จะจบไปเป็นพยาบาลวิชาชีพต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กนิษฐา คำใบ และคณะ. (2552). *การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสอบขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ครั้งที่ 1/2552 ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาล*

ศรีมหาสารคาม ปีการศึกษา 2551. วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม.

กุลวดี อภิชาติบุตร และสมใจ ศิระกมล. (2547). *สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ: รายงานการวิจัย. เชียงใหม่: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

จารุณี วารหัส พิมพา, กายประสิทธิ์ และเทิดศักดิ์ นำเจริญ.(2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการสอบประเมินความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งครั้งที่ 1/2549 ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา.*

ทัศนยา บุญทอง. (2544). *สมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพและสมรรถนะหลักของผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประจำปี 2544 สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย สาขาภาคเหนือเรื่องการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง. โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ จังหวัดเชียงใหม่.*

ปีพมา แคนยุกต์ และสุวิมล มณีโชติ. (2549). *การนำเสนอรูปแบบการเตรียมความพร้อมนักศึกษาเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาล และวิทยาลัยการสาธารณสุขสุขภาพใต้. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง.*

วรรณิ จันทรสว่าง, พัชรี คมจักรพันธ์, ศิริวรรณ พิริยคุณธร, และอาภรณ์ทิพย์ บัวเพ็ชร.(2553). *กระบวนการทบทวนความรู้ และปัจจัยสู่ความสำเร็จในการสอบประมวลความรู้และสอบขึ้นทะเบียนไปประกอบวิชาชีพ. วารสารการพยาบาลและการศึกษา, 3(1), 55-69.*

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม. (2553). *สรุปผลสอบขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและ*

- การผดุงครรภ์ขั้นหนึ่ง ประจำปี 2548-2553. อัดสำเนา.
- วิภาดา คุณาวิคติกุล, อารีวรรณ กลั่นกลิ่น, รัตนาวี ขอนตะวัน, และสุปราณี อัทธเสรี. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์. *วารสารสภาการพยาบาล*, 27(3), 11-28.
- ศุภิสรา สุวรรณชาติ และ วิไลพร รังควัด. (2555). ปัญหาและความต้องการด้านการเรียนของนักศึกษาโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา*, 18(2), 20-33.
- ศิริพร จิรวัดน์กุล. (2555). *การวิจัยเชิงคุณภาพทางการพยาบาล: ระเบียบวิธีวิจัยและกรณีศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์.
- สภาการพยาบาล. (2551). *ข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551*. เข้าถึงเมื่อ 25 ธันวาคม 2555, จาก http://www.tnc.or.th/files/2010/09/act_of_parliament-294/_31452.pdf
- สภาการพยาบาล. (2556). *ขอบเขตเนื้อหาวิชาในการสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนฯ*. เข้าถึงเมื่อ 25 มีนาคม 2556, จาก <http://www.tnc.or.th/content/content-496.html>
- สายสวาท เผ่าพงษ์, จุฑาทิพย์ ศิรินิภาดล, และอภิรดีสุขแสงดาว. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบประเมินความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา พ.ศ.2551. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา.
- Brennan, A. M., & Hutt, R. (2001). The challenges and conflicts of facilitating learning in practice: the experiences of two clinical nurse educators. *Nurse Education in Practice*, 1(4), 181-188.
- Carroll, J. B. (1989). The Carroll model a 25-year retrospective and prospective view. *Educational Researcher*, 18(1), 26-31.
- Colaizzi, P. F. (1978). Psychological research as the phenomenologist views it. *Existential phenomenological alternatives for psychology*, 48-71.
- Engstrom, C. M., & Tinto, V. (2008). Learning better together: The impact of learning communities on the persistence of low-income students. *Opportunity Matters*, 1, 5-21.
- King, I. M. (1981). *A theory for nursing: Systems, concepts, process*. New York: Wiley.
- Knowles, M. S. (1990). *The Adult Learner: A neglected species (4th ed)*. Houston, Texas: Gulf Publishing.
- Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). *Naturalistic inquiry* (Vol. 75). SAGE Publications, Incorporated.
- Purdie, N., Hattie, J., & Douglas, G. (1996). Student conceptions of learning and their use of self-regulated learning strategies: A cross-cultural comparison. *Journal of Educational Psychology*, 88(1), 87.
- Qualifying Examinations from Admission to Licensure. *Community College Journal of Research and Practice*, 37(4), 319-332.
- Shulman, L. S. (2005). Signature pedagogies in the professions. *Daedalus*, 134(3), 52-59.
- Wolters, C. A. (1998). Self-regulated learning and college students' regulation of motivation. *Journal of Educational Psychology*, 90(2), 224.
- Yates, L., & Sandiford, J. (2013). Community College Nursing Student Success on Professional